

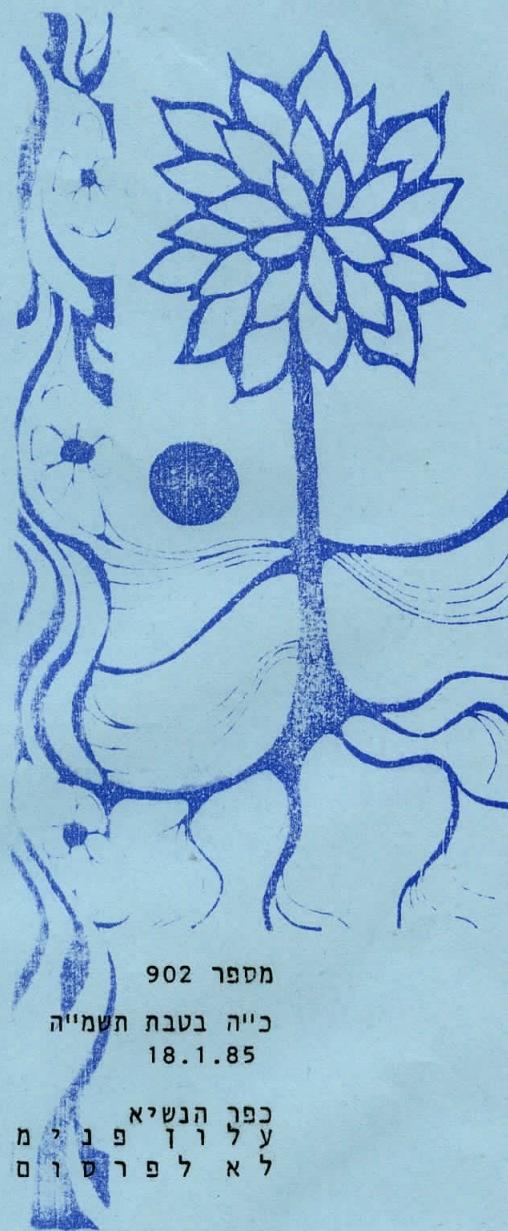
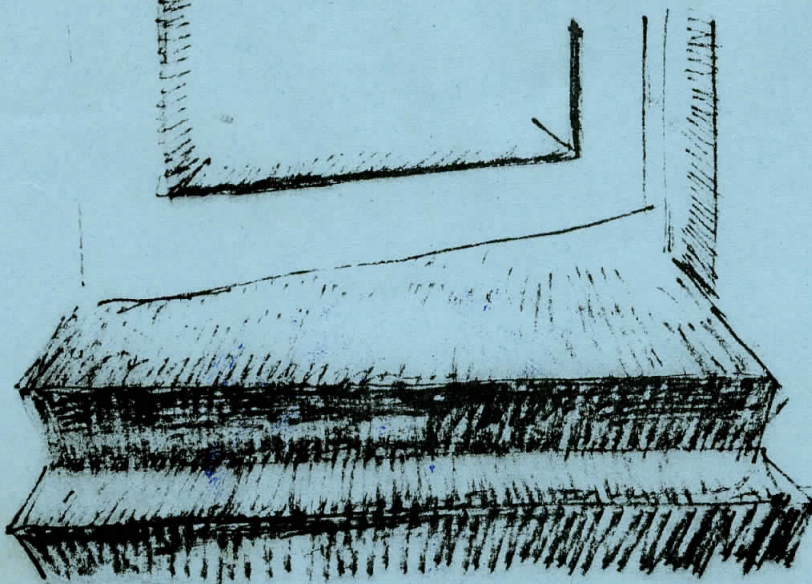

דברי הכפר

רבי עקיבא אומר:
הכול צפוי והרשות נתונה
ובטוב העולם נידון;
והכול לפי רוב המעשה.

הכול נתון בערבון ומצודה פרוסה על כל החיים.
החנות פתוחה והחנווני מקיף, והפנקס פתוח והיד כותבת,
וכל הרוצה ללוות יבוא וילווה,
והגבאים מחזירים תדיר בכל יום,
ונפרעין מן האדם, מדעתו ושלא מדעתו,
ויש להם על מה שיסמוכו, והדין דין אמת
והכול מתוקן לסעודה.

מספר 902

כייה בטבת תשמ"ה
18.1.85

כפר הנשיא
עלון פנימי
לא לפרסום

מה נשמע?

*** הישג עולמי ובוודאי ייכנס לספר השיאים של גינים: תוך 20 דקות בלקחו-נעלמו-נאכלו 5 ק"ג זיתים בארוחת ערב אחת אצלנו.

*** אמא של טומי בבית-החולים. החלמה מהירה!

*** גם דורון דוארי שם. החזיקי מעמד.

*** אמיר גולן סיים קורס קצינים.

*** האולפן הכ"ה נסתים ותלמידיו יצאו לטיול.

*** השבוע בספורט:

משחק ראגבי נואש נגד אס"א, הטכניון. ניצחנו 24:4, אבל לא בזכות.

הפסד צורב לנאות מרדכי (מובילה בליגה) בשיעור 4:5.

גם בכדורסל הפסדנו לנאות מרדכי 65:61. קבוצתם פחות טובה משלנו, אבל

שחקנינו ישנים טוב יותר (על המגרש).

השבוע משחק ראגבי נגד ירושלים.

*** בית-הספר ערך טיול לשמורת הטבע בג'חולה. הדריכו וכיוונו שלומית ואפרים.

*** גדי נראה חוטב עצים. עוד לא הספקנו לשאול, אם הוא נמנה עם הגבעונים

ומי שואב את המים.

*** עמוס מגובס-יד לחודשיים, בערך.

*** ישראל אבידור עורך שיח לוחמים ועוזבים בתשובה בביתו של אברהם דוד שלופה א',

ערוב ליום חמישי - המטרה: גישוש בנוסח "איפה תגור אם תשוב?"

*** כיתה י"ב עושה פסק זמן מן השינה בבית החינוך וחריקת השיניים על עבודות

הגמר ונמצאת בסמינר י"ב במצוקי דרגות (ע"י מצפה שלם).

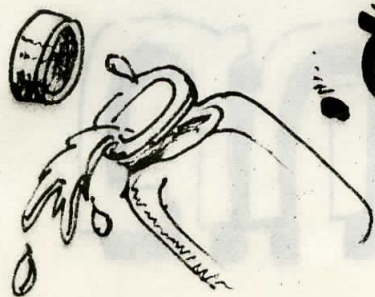
*** השבוע מגיעה אלינו משפחת פרס לקליטה - אבי, ג'ודי והילדים יובתן (לגן

"שקדי") ודוד (לגנון). קבלו אותם!

שבת שלום

מיכאל א.

פנת הסרט השבוע

ה ס ר ט: פולטרגייסט

ב י מ ו י: טאב הופר

כתב והפיק: סטיבן שפילברג

בזמן שעבד על הסרט אי.טי. חבר מכוכב אחר מצא לו סטיבן שפילברג בדל של זמן, כדי להפיק סרט שצולם באותו אתר צילומים, אך במקום החבר מכוכב אחר יצר שפילברג מקבילה מבהילה, וזהו "פולטרגייסט". "פולטרגייסט" הוא מושג גרמני, שמשמעו רוח שנכנסה לתוך חפץ דומם.

במקרה שלפנינו זוהי רוח רפאים המשתלטת על בית משפחה אמריקנית. האימה המתפתחת עם התפתחות העלילה בסרט היא כמעט בלתי אפשרית. על אף הידיעה של הצופה שזהו סרט, הוא נכנס למעורבות מסמרת שיער עם גורל הילדה שנחטפה על-ידי הרוח. יחד עם זאת, ברובד אחר של הסרט, ישנה מחאתו של שפילברג נגד השתלטות הטכנו-לוגיה על החברה האנושית, בעיקר הטלביזיה.

כדאי לראות את הסרט, אפילו שהוא סרט בלה מפחיד ביותר. מומלץ.

דודו

מתוך העלון לעורכי עלונים:

זבתא - למה המשקפיים שלך קטנים כל כך?

מעשה בעורך עלון מגזע הזאבים, ששם עינו בכיבשה תמה, צעירה וחיננית בסמינר עורכי עלונים.

הציע: "אני יכול מדי פעם לקפוץ לבקר אצלך בקיבוץ..."

השיבה הלא-כל-כך תמימה: "ואיך יגיבו אצליך כיצד אסביר לחברי?"

חכך הזאב בדעתו והבזיק: "איך בעיה,

תאמרי שבאו אליך ממדור עורכי עלונים..."

פתק שנתגלה בסיומו של יום עיון: "כתבה היא כמו שימלה של בחורה. אם היא ארוכה מדי, החברים מאבדים את העניין. אם היא קצרה מדי, היא לא מכסה את הנושא..."

הוסיף מי שהוסיף: "...אבל היא חושפת את העיקר!"

א ס ו ר ל ח מ י ץ ! השבת, 19/1, בשעות 9.00 - 12.00, במועדון

מיבצע מכירות של תקליטים וקסטות של סי.בי.אס, החל ממחיר של 800 שקל.

עפר ניצן

ליאה בולצ'ינסקי

גא' ו גנר

פיטה ודני חיט

עמר כהן

אילת וגבר

נמרוֹד פלמה

אופיר שובל

מלווין סימאנס

דוד פרנקלין

טליה מרקוביץ

[illegible]

בינינו לבין עולם...

אמצע ינואר 1985

צריך להיות גשם ואין, צריך להיות חורף ואין.
נהרגו 609 חיילים בלבנון ולמעלה מ-3500 נפצעו.
כל יום שיעים ונוצרים ודרוזים ממשיכים להרוג זה את זה שם.
החליטו להסיג את צה"ל לגבול הבין-לאומי. ולגליל שלום?
אריק שרון יושב בניו-יורק וממתין לעוד ניצחון.
הרבה בני משק יושבים בחו"ל וממתינים השד יודע למה.
"אתא" ניצל, הפלאשים הגיעו, האבטלה עולה. מדד נמוך של חודש דצמבר.
עולם של בלבול מושגים.
אומרים שבריטניה לא תצוין את שנת ה-40 לפלישת בעלי הברית לנורמנדיה,
כדי שהגרמנים לא יתעצבנו. מחווה יפה. אנחנו לא נעשה מחווה כזאת.
מי הוא יהודי? מה הוא יהודי? איפה הוא יהודי?
ינואר 1985. כ"ב בטבת יום ג' בשבת שבו היו הלוויים אומרים בבית המקדש...
עוד שלושה שבועות לט"ו בשבט ועוד כחודשיים לפורים. השנה בעיצומה, אולי
יידד גשם ואולי יהיה חורף.

ביקורת מופעים

* אני אוהב תיאטרון. אני אוהב את העולם שנפתח בעליית המסך. אני אוהב את
העבודה המוגמרת שהיא תוצאה של שיתוף פעולה בין המחזאי, השחקנים, הבמאי,
התפאורן ואלה שעובדים מאחורי הקלעים. הרבה פעמים איני סובל מחזות. אני בעד
תיאטרון נסיוני - ברחוב, בבמה פתוחה, בחרוז, במחול אפילו, במנות קטנות
בפנטומימה. אבל אם ההצגה "פוקס" זכתה במקום השני בפסטיבל עכו, קשה לחשוב
מה היתה רמתם של האחרים שלא צוינו. מי שמכיר את "מחכים לגודו" או מחזה של
קליפורד אודטס "מחכים ללפטי", יודע שהנושא של "פוקס" - הדמות שלא מופיעה,
אולי הלא-קיימת - אינו מחדש. כבד, הומור כבד במגפיים. הנוסח של אדוארד אלבי
עם הסדיזם והמזוכיזם. אבל מעודד לראות ארבעה שחקנים - אולי מקצועיים בכלל -
מתמודדים עם תפקידים לא במיוחד סימפטיים. אבל מחזמר? חסר לנו תיאטרון עברי
כאן בבית. כל הכשרונות יש. יוזמה אין.

* להבדיל - הופעתו של מרדכי בן-זאב בעברית ובאידיש היתה נחמדה. לא חומר
חדש - כל מי שמבין אידיש שמע את הבדיחות מסבו או סבתו. אבל החומר היה לבבי,
אף כי עצוב לפעמים. העם היהודי ידע לצחוק לעצמו. הישראלים אינם יודעים לצ-
חוק אלא כשמישהו שובר רגל. הופעת שחקן יחיד הזכירה את הימים, כשלוץ החורפי
של קיבוץ זה, בשנים הראשונות שלו, כשמדרכות היו מעטות והגשם חדר לצריף ח"א.
הגיע שחקן בהופעת "חלטורה". אז הוא דיקלם יותר משיחק והסתכל ב"קולאקיס"
הכפריים חסרי התרבות, וחזר למחרת לנוחיות של "הבימה" או ה"אוהל".

קינח

- * קבוצת הראגבי ניצחה את הטכניון. ג'רמי לא שיחק, הוא נמצא בדרום-אפריקה.
- * לא ניצחון גדול ולא משחק מעולה, אבל ניצחון בלי דוחק.
- * קבוצת הכדורגל הפסידה בחוץ לנאות מרדכי 5:4 וצביקה אומר שהשופט, ששונא
את כפר הנשיא, "דפק" אותנו. קבוצת הכדורסל הפסידה לנאות מרדכי בהפרש של
4 נקודות. אמרו שהיינו צריכים לנצח בלי בעיות, אבל היה יום כזה שלא הלך.
- * קחו את הילדים לאבן התותח. הנוף מרהיב והשקט מרנין.
- * קחו את הילדים לעמק טובא. כבר לא מכירים את האזור.
- * הרקפות פורחות. אין שביתה אצל הדבורים. כמעט ואין שלג על החרמון.
- * בנות המשק יפות. בני המשק הם בני המשק.
- * ורנר ארהרד פירק את ה"אסט". האם זה ייזכר כפירוק הפלמ"ח?
- * "דברי הכפר" משווע לכותבים, לביקורת, לפלפל. שבת שלום

א ר י ק

מדינותי ועדתי הישנה

7.1.85

בהשתתפות אלק, זמי, יוחנן, ג'ק בן-נתן ויעל ש.

- (1) ערעורו של יגאל על המיקום של הגן הארכיאולוגי בהשתתפות יגאל וטומי
הוועדה לא קיבלה את הערעור של יגאל על מיקום הגן הארכיאולוגי בדשא הגדול לפני חדר-האוכל, אבל החליטה לבדוק בחיוב כל הצעה שהיא מקובלת על כל החברים שמטפלים בנושא.
- (2) תוספת גגות רעפים בשכונה החדשה - 24 יח'
עקב בניית 5 בתים הולנדיים עם גגות רעפים באזור הבנייה החדש, הוחלט להמליץ לפני מוסדות המשק שגם יתר הבתים ייבנו עם גגות של רעפים. תוספת הרעפים - לעומת גגות שטוחים - היא 5% מעלות הבניין.

רשם זמי

תודה

לחברי כפר הנשיא שלום!

רציתי לומר מספר מילים שיבטאו את רגשי התודה והחום שהציפו אותי בביקור כאן, יחד עם מרב הקטנה.

האהבה והידידות שחשתי בהן מכל צד מחממות את הלב ומגבירות את הרגשת הבית, שכפר הנשיא נותן לי תמיד.

ובהזדמנות זאת: הרבה תודות על המתנות

באהבה

תמרה לוי (סמברג)

לכבוד מזכירות קיבוץ כפר הנשיא
ינואר 85

תודה על ההתעניינות הרבה שגיליתם בבננו.
וכמובן תודה על שאפשרתם לסבתא איירין לשהות
אתנו זמן כה רב ולסייע כל כך בהחלמת תומר.

משפחת מרקוביץ (טליה ורמי)

קבוצת שילר

מרובעים אלוכסני דיניים

"מרובעים" - זאת המילה שחזרה ונשנתה בדבריו של זאבי, כשהוא בא לתאר את רשמיו וחוויותיו ביפן הרחוקה. "מרובע" בעיני הוא אחד מיושן, לא מודרני, ואני מתקשה לשייך את הכינוי הזה לעם שהמציא את המיקרו-מחשב ואת הסוברו. אבל כנראה זאת התכונה שבלטה בעיני שבעת הישראלים, שסיירו בארץ השמש העולה. "הם סגורים, ממוסגרים, לא יכולים לחרוג מהשיגרה, לא יכולים לאלתר", אומר זאבי. בתור דוגמה הוא מספר, שפקיד המכס בנמל התעופה ממש גער בו והזהירו שבעם הבאה לא יתן לו אשרת כניסה, כי הוא מילא את טופס הנחיתה בדיו אדומה!

באמצע נובמבר יצאה קבוצת מהנדסים ישראלים ליפן, כדי ללמוד לתפעל ולתחזק מחרטות ומכונות אחרות שבשימוש בארץ. אחרי טיסה של 3 ימים (בגלל מיגבלות פוליטיות טסו דרך אירופה והקוטב הצפוני עם נחיתה באמסטרדם ובאלסקה), הגיעו צברינו ליפן במצב של JET-LAG רציני, כאילו בחלום. פתאום מצאו את עצמם בסביבה שבה כלטו בכול - בלבוש, בצבע העור, בגובה - - - "הכול היה כל כך שונה, כמו בסרט", מעיר זאבי הערת תם. בלי שהות הטיסו אותם לעיר נגויה במרכז יפן, עיר גדולה ומודרנית של שניים וחצי מליון תושבים, אל מפעל גדול ומודרני. הם שוכנו בבית ההארח של המפעל, ששם מתאכסנים גם כל הפועלים הרווקים והרווקות. נוזלי הבית - ערבוביה של ישן ומודרני. אמנם לא ישנים על מחצלאות טטמי, אבל אסור להסתובב בבית בנעליים. מנהלי הבית, זוג נשוי, מכינים ארוחת בוקר לכולם והייבים (!) להופיע ולאכול.

יום ראשון הוא יום המנוחה והישראלים ביקשו שמישהו יסייר איתם בסביבה. אין זה מקובל כל כך ולא הבינו שהישראלי המצוי מחונן בסקרנות בוערת וצימאון לטעום ממנהגי חו"ל. "נתנו לנו את האיש הכי משעמם במפעל בתור מדריך", אומר זאבי, "והוא לקח אותנו לאכול". דווקא על האוכל אין לו טענות. "אוכלים הרבה מאוד דגים, חלקם גם לא מבושלים, ועשב ים, וזה טעים. רק השבלולים לא יכולתי לסבול. שותים בירה כל הזמן וסאקה (יין אורז) - הם בחורף וקר בקיץ". להפתעתי הוא אמר שהיפנים מרבים להשתכר ונעלבו, אם האורחים לא הצטרפו לשתייה המשותפת. לרוע מזלם ירד גם גשם, דבר לא רגיל בארץ שבה יורדים גשמי טיפון דווקא בקיץ. סך-הכל יום לא מוצלח.

ואז התחילו הלימודים. הכול היה מוכתב מראש, לא עודדו לשאול שאלות. לא נותנים להשתמש בשכל.

היפנים עובדים ימים מטורפים. יום העבודה הרשמי הוא מ-8.00 בבוקר עד 17.30 עם הפסקת צהריים של חצי שעה, אבל רוב הפועלים עובדים עד שבע בערב. אנשי ההנהלה גרים במרחק רב ונוסעים לא פעם שלוש שעות לעבודה, נשארים במפעל עד עשר בערב. הדירות, גם של משפחות אמידות, הן קטנות מאוד ומכילות, מלבד שירותים, חדר אחד מכוסה מחצלות, המשמש סלון, חדר אכילה וחדר-שינה. המשפחות קטנות: 1-2 ילדים. כתנאים כאלה מעדיפים הגברים לחזור מאוחר. כשיש ערב חופשי הבילוי החביב הוא שתייה כבארים ומשחק הפצ'ינקו, משחק הימורים. גם נשים לא נשואות משתתפות בבילויים אלה. אמנם רשמית יש שבוע עבודה של 5 ימים, אבל לרוב יעובדים גם בשבת. סך-הכל האישה מופלית לרעה, משכורתה נמוכה יותר ואין לה עמדה. זהו עולם שבו הגברים נותנים את הטון, והאישה משלימה עם זה. אחרי הנישואין האישה נשארת בבית, בעיקר כדי לפקח על חינוך הילדים. "החינוך ממש אובססיבי אצלם", אומר זאבי. למרות שכולם מקבלים חינוך של 12 שנה ורובם, גם הפועלים הפשוטים, גמרו אוניברסיטה, יש שמרנות רבה. אבל אין זו פחיתות כבוד להיות פועל. "הם שומרים על תרבותם, לוקחים מכולם ועושים את זה יותר טוב", אומר זאבי.

בין היתר הישראלים ביקרו במפעל אחד המופעל כמעט אך ורק ע"י רובוטים:

6.

(מרובעים - המשך)

הם מכניסים ומוציאים את החלקים, בודקים איכות, אורזים - הכול. בסוף השבוע השני "דרשנו לנסוע לקיוטו", עיר של 1,500 המקדשים. הפעם היה להם מדריך יותר מוצלח. למדו והתרשמו מיופיה של העיר הזו, היחידה שלא הופצה ע"י האמריקאים. הדת ביפן היא דבר מרכזי ומסובך. כל יפני מאמין גם בבודהיזם וגם בדת השנטו (אין להם בעיות של מיהו יפני!) השנטו מבוסס על הטבע ולא מקפיד על סדרי תפילות. יש בו הרבה יופי וחגים בשפע. הבודהיזם קשור לענייני החיים הרציניים ולעולם הבא. היפני המצוי זכריז על עצמו כ"לא דתי", אבל יקיים בחיוך את כל המנהגים לפי המסורת, ויאמין באמונות תפלות. אין התייחסות מיוחדת לתיי-רים. "הכול כל כך מסודר ממילא, אין צורך להתאים במיוחד לתיירים", לפי זאבי.

בתור כלל, אנשי המכירות היו יותר פתוחים, כי הם מכירים את העולם הגדול. אמנם גם הם לא הזמינו את האורחים הביתה, מלבד הצצה חטופה, אבל בילו עם האורחים וניסו גם לשוחח. "כולם למדו אנגלית בבית-הספר, אבל קשה להם לבטא את השפה. הם מכינים יותר טוב, ולפעמים כתבו מה שהם רצו להגיד."

ולסיום - טוקיו. כל מה שנאמר עד כאן, לא ישלם לגבי טוקיו. הגיעו לשם ברכבת סופר-מודרנית, הטסה במהירות של 200 קמ"ש. זאת עיר מתפשטת, מזדחלת, משתרעת לכל הכיוונים. לרחובות אין שמות, לבתים אין מספרים. ערבוניה של גורדי שחקים ובתים יפניים נמוכים, וברגע שיורדים מהרכבת - ישר הולכים לאיבוד! ברחובות אנדרלמוסיה של מכוניות, אופניים (כל רוכב חבוש קסדה לפי החוק) ובשעת השיא הכול סתום. ברכבת התחתית והעילית יש "דוחפים מקצועיים", המכניסים פנימה את הגופים לפני שהרכבת זזה. רוב הבנות היפניות הדקיקות לא מצליחות לרדת בתחנה שלהן, כי לא הגיעו לדלת בזמן.

עם כל חידושי הטכניקה והחנויות המודרניות, אין זו עיר מערבית. "בתי המרחץ (שהם בתי בושת רשמיים) הם יוצאים מהכלל". (לא ביקשתי פרטים) וזאבי ממשיך ברצינות: "אין להם בעיה עם עירום. אין בושה בפני ערווה. בתי השימוש, למשל, מעורבים". ככל העיר הענקית הזאת תתקשו למצוא דלת מערבית עם מנעול. רק דלתות הזזה. ביפן לא נועלים דלתות. אין גניבות - - -

כסיום הקורס הוענקה להם תעודה מוזהבת. "אנחנו באמת מרובעים", אמרו לישראל-לים, "ואתם עגולים. הכדורים מתגלגלים רחוק ויש להם הרבה צדדים. אבל מכדורים אי אפשר לבנות בניינים".

כדאי לחשוב על זה.

א נ ג ה

פזרים תשמ"ה

השנה אנחנו רוצים לנסות מתכונת קצת שונה בארגון מסיבת פורים. במקום שצוות מרכזי יארגן את המסיבה כולה, תתחלק המעמסה (וההנאה) על מספר רב יותר של חברים, שיפעלו במסגרת השכונה שבה הם גרים.

המשק יחולק ל-5 שכונות - כל שכונה עם הנושא ה"פורימי" שלה, אשר ישתלב בנושא המרכזי של המסיבה.

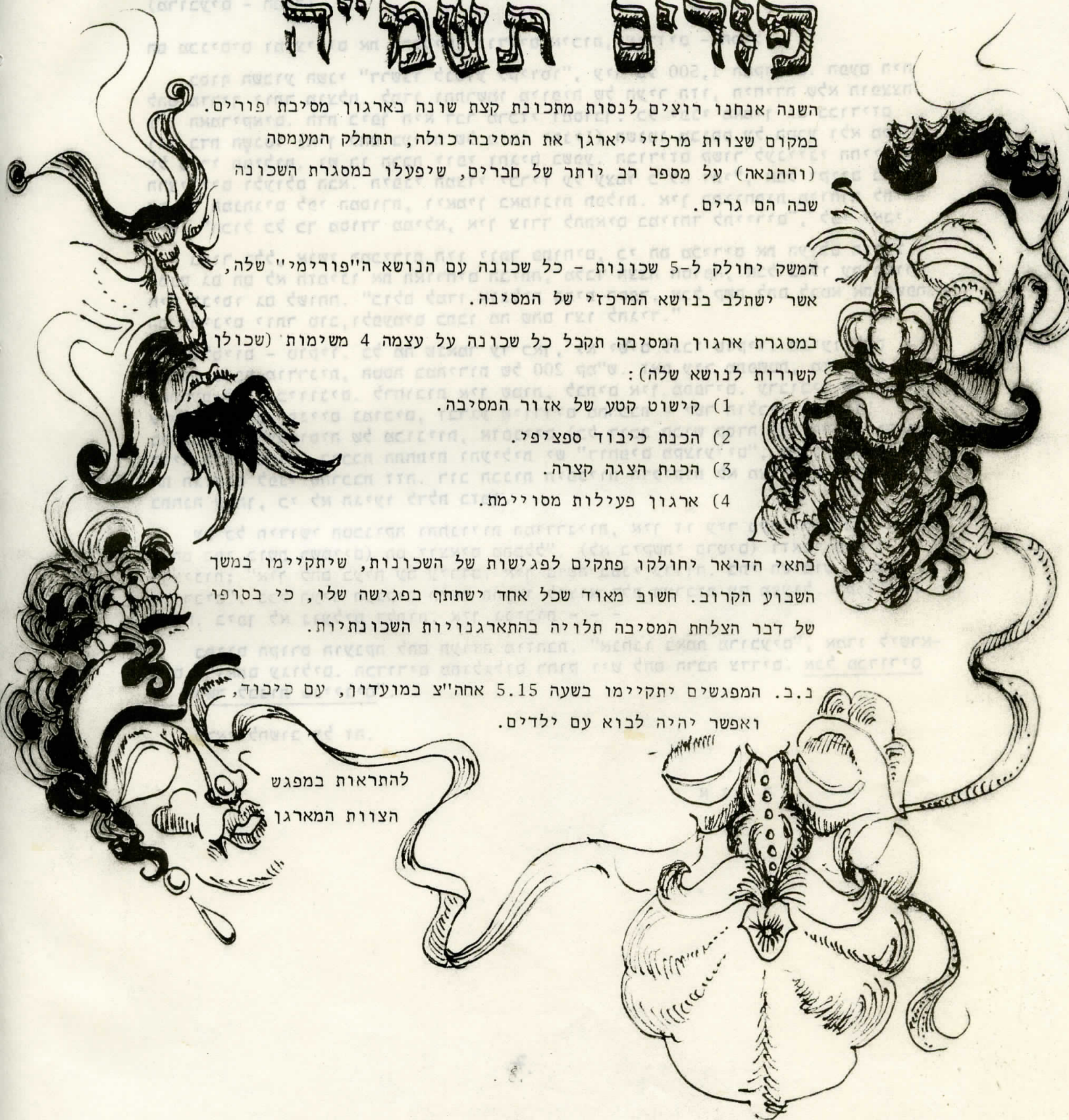
במסגרת ארגון המסיבה תקבל כל שכונה על עצמה 4 משימות (שכולן קשורות לנושא שלה):

- (1) קישוט קטע של אזור המסיבה.
- (2) הכנת כיבוד ספציפי.
- (3) הכנת הצגה קצרה.
- (4) ארגון פעילות מסוימת.

בתאי הדואר יחולקו פתקים לפגישות של השכונות, שיתקיימו במשך השבוע הקרוב. חשוב מאוד שכל אחד ישתתף בפגישה שלו, כי בסופו של דבר הצלחת המסיבה תלויה בהתארגנויות השכונתיות.

נ.ב. המפגשים יתקיימו בשעה 5.15 אחה"צ כמועדון, עם כיבוד, ואפשר יהיה לבוא עם ילדים.

להתראות במפגש
הצוות המארגן

אבטחת טיולים ופעירה בביה"ס האזור

למרות מספר הודעות, שכבר פרסמתי ב"דברי הכפר" במשך השנים בנוגע לנשק לאבטחת טיולים, יש יידין מספר מסויים של חברים שאינם מבינים או לא רוצים להבין, מה שכתבתי.

ובכן, אנסה להסביר שוב:

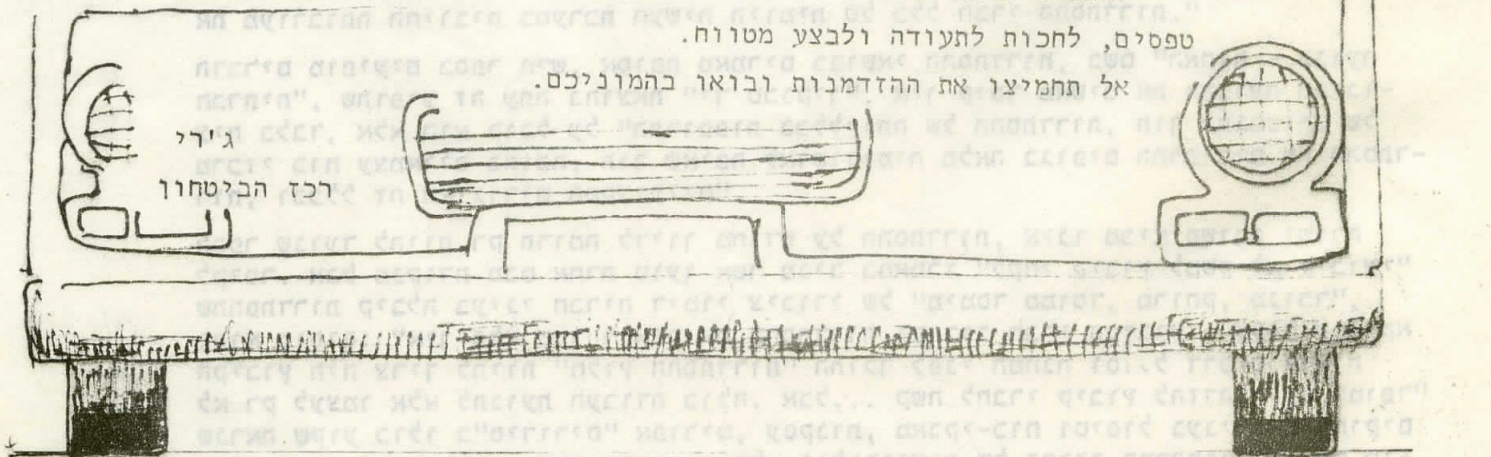
חל איסור מוחלט לפי פ"מ 2.0107 למסור לאזרח נשק צבאי למטרה אחרת מביצוע שמירה ביישוב והתגוננות בפני פח"ע ביישוב או בבית. אם כן, איך מקבלים נשק לאבטחת טיולים?

החוק אומר, שכל טיול של ילדים או קבוצה עצמאית (למשל אולפן) חייב לקבל אישור טיול מהמטרה. עם האישור המטרה צריך לצאת מבטיח אחד לכל 10 מטיילים. הנשק הזה חייב להיות חצי אוטומטי, ז.א. שאסורים עוזי, M16, גליל וקלצ'ניקוב. וכן אסור להבטיח טיול באקדח. כתוצאה מכך באים בחשבון רק שני כלי נשק שברשו-תנו - M14 וקרבינר. ה-M14 הוא נשק צבאי ולכן גם זה לא בא בחשבון - נשאר רק הקרבינר.

עם האישור המטרה לטיול מותר להיכנס לכל תחנת מטרה מרכזית - ק"ש, צפת, טבריה - ולדרוש נשק. לי מותר למסור נשק מסוג קרבינר אך ורק לחברים שנושאים תעודת המשמר האזרחי.

אני רוצה להוסיף שלאחרונה משרד החינוך קבע, שגם בבתי חינוך אסור לשמור עם נשק אוטומטי, אז גם כאן בא בחשבון רק הקרבינר. לכן אני רוצה להבהיר מראש שאם יבוא אלי חבר שעומד לשמור בביה"ס לקבל נשק והוא איננו במשמר האזרחי, הוא לא יקבל נשק ממני. לפי החוק יש לי הזכות לעצור טיול שעומד לצאת, אם לדעתי הוא לא מספיק מובטח.

להתנדב למשמר האזרחי - זה לא כואב ולא מחייב. רק צריכים לבוא אלי למלא טפסים, לחכות לתעודה ולבצע מטווח. אל תחמיצו את ההזדמנות ובואו בהמוניכם.

יד טבנקין

YAD TABENKIN

ינואר 1985

ב ק י צ ו ר ו ל ע נ י ין ע ל ...

יחסי תנועת העבודה והרביזיוניסטים

במחקר חדש במלאות 50 שנה להסכם ב"ג-ז'בוטינסקי

ראשית המאבק בין תנועת העבודה והתנועה הרביזיוניסטית על הנהגת היישוב והתנועה הציונית, במחצית השניה של שנות העשרים, עומד במרכז מחקר שהושלם באחרונה ב"יד טבנקין" - מכון המחקר של התק"ם - ע"י ד"ר יעקב גורן.

במלאות 50 שנה להסכם ב"ג-ז'בוטינסקי (1935), הסכם אשר הטיל מחלוקת חריפה בין חברי ההסתדרות בארץ, מעלה המחקר כי 4 שנים לפני כן היה זה ב"ג אשר ניווט את הקונגרס הי"ז (1931), להרכיב הנהלה ללא השתתפות הרביזיוניסטים. להנהלה זו נבחר לתפקיד מרכזי חיים ארלוזורוב. המחקר מוכיח, כי ב"ג הוא אדריכלו של הישג זה של תנועת העבודה בקונגרס ומצביע על ה"סיוע" שנתן ז'בוטינסקי לב"ג בכך שביטא בקונגרס עמדות קיצוניות ובכך "שיחק" לידיו של ב"ג.

החוקר אף טוען, כי הקיצוניות הרביזיוניסטית לא רק בקונגרס אלא גם בעיקר בארץ, ואשר כוונה לא רק כלפי תנועת העבודה אלא גם נגד האוכלוסיה הערבית, סייעה להש-תלטות ההסתה האופיינית על הרחוב הערבי וגרמה לחיזוק נוסף של האגף העוין ביותר בקרב הפקידות הבכירה האנגלית בארץ.

המחקר יראה אור מטעם "יד טבנקין" והוצאת הקיבוץ המאוחד.

ההסתדרות והקיבוץ

אומר מזכ"ל ההסתדרות החדש, ישראל קיסר, במאמר פרוגרמטי ראשון מאז נבחר לתפקידו: "אף התנועה הקיבוצית - שהיתה בעבר קבוצת התייחסות ומקור לגיוס כוח-אדם לתנועת העבודה, לחינוך, להדרכת נוער ולשליחויות פוליטיות וכלכליות - הקימה לעצמה במהלך השנים מערכת כלכלית, חינוכית וחברתית נפרדת, הפועלת כמערכת אוטונומית, ונאמנותה לתנועה הקיבוצית גדולה מנאמנותה להסתדרות. כך צמצמה התנועה הקיבוצית את מעורבותה החיובית במערכת העשייה היומית של כלל חברי ההסתדרות."

הדברים מופיעים בספר חדש, אסופת מאמרים בנושאי ההסתדרות, בשם "האתגר - תנועה חברתית", שהופיע זה עתה בהוצאת "יד טבנקין". אין קיסר מאשים את התנועה הקיבו-צית בלבד, אלא הוא קובל על "התרופפות בכלליותה של ההסתדרות, תוך התגבשותם של מרכזי כוח עצמאיים בתוכה, תוך שאיפה לאוטונומיה מלאה בגופים המרכיבים את ההסתדרות, ובכלל זה האיגודים המקצועיים".

הספר שנועד להיות רק תרומה לדיון מחודש על ההסתדרות, אינו מביא תשובה ישירה לקיסר. אבל מנקודת מבט אחרת טוען אשר מניב במאמרו "לקחי קיבוץ למשק לא-קיבוצי" שההסתדרות קיבלה בעיני חבריה דימוי ציבורי של "מיסד ממוסד, מרוחק, מנוכר", והוא מוסיף: "אין פלא שכך רואים את ההסתדרות גם רוב חברי הקיבוץ - בעוד שדווקא הקיבוץ היה צריך להיות "חלוץ ההסתדרות" ההולך לפני המחנה וסולל דרכים חדשות לא רק לעצמו אלא לתנועת העבודה כולה. אבל... קשה לחברי קיבוץ להזדהות עם "מוסד" שנראה שקוע כולו ב"סידורים" אפורים, עסקנות, מאבקי-כוח וטיפול בעניינים רחוקים מהווייתם. יש בוודאי מידה מסוימת של וולגריזציה של התיזה המרכזיסטית, אם טו-ענים, שההוויה של הקיבוץניק כ"עצמאי" מפריעה להכרתו כ"פועל"... אבל אפשר לסתור

(יד טבנקין - המשך)

טיעון זה לגמרי רק אם אפשר להראות, כי מעבר לאינטרסים כלכליים שונים לטווח קצר, יש אינטרס משותף לטווח ארוך. או במילים אחרות, שהרעיון החברתי המשותף הוא אשר מייצג גם את האינטרס האמיתי של כל חלקי ההסתדרות לטווח ארוך. רק אז יש מקום ל"כלליות" של ההסתדרות, מעבר לשיקולים המטריאליסטיים הפשוטים של צד זה או אחר.

מאמרים אחרים בקובץ זה "לכחינת הדרך" הם של ח"כ יאיר צבן, נחום פסה וד"ר אברהם וולפנזון; על שאלות שוויון בתחום הכלכלי, המקצועי; הסוציאלי והעדתי; ד"ר אברהם פרידמן, פרופ' אברהם דורון, פרופ' משה ליסק וזאב צור; ועל משק העובדים: פרופ' רבקה בר-יוסף ופרופ' אפרים קליימן.

בסוף חודש ינואר תגיע אלינו שוב שיננית מארה"ב לתקופה של חודש ימים. היא בחורה צעירה שנשלחה מהארגון AMERICAN DENTAL VOLUNTEERS FOR ISRAEL ומשלבת אצלנו חופש ועבודה. אם יש משפחה ותיקה או צעירה, רווק או רווקה, המעוניינים "לאמץ" אותה לחודש פברואר, אנא התקשרו איתי בהקדם. גם מאוד חשוב שחברים שמקבלים אצלה טיפול יזמינו אותה לכוס קפה או תה. הכנות האלה תמיד רוצות מאוד לפגוש חברים בקיבוץ ולשמוע על הארץ ובעיותיה. היות והיא מגיעה אלינו בהתנדבות ותעבוד ללא תשלום, יהיה זה נחמד מצידנו אם נקבל אותה בסבר פנים יפות, כתמיד אצלנו. מי שרוצה לקבל "ניקוי שיניים" יוכל להירשם ברשימה שעל דלת מדפאת השיניים. כמובן, תהיה זכות קדימה לאלה שלא קיבלו טיפול לפני חצי שנה ע"י קתליון, השיננית שהיתה אצלנו באביב.

להתראות
רות

נ ר - ז י כ ר ו י

כ"ט בטבת - דוריס לברט

Inge

** HAPPY BIRTHDAY TO: **

20.1. Zvia Katz
Ofer Nitzan

21.1. Becky Erenberg
Lea Bolchinsky
Guy Wagner

22.1. Chaim Maayan
Omer Cohen
Ayelet Wagner

23.1. Roy Boskila
Nimrod Palma

24.1. Donit Nemenoff
Ofir Shuval

25.1. Mufti Lifshitz
Melvin Simons
David Franklin
Talia Markovitz (Shein)

** HAPPY ANNIVERSARY TO: **

24.1. Libby & Len Weintraub
Peta & Danny Chait.

